

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 7. Clemens VII. Avenionem confugit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

tis hæc quæstio indecisa, ad futurum Concilium œcumenicum remittebatur, & primum in Synodō Salmanticae anno 1387. Præfide Petro de Luna habita Clemens VII. Papa agnitus fuit, tardius adhuc Navarra, & Arragonia accessit. Francia anno 1379. in quodam Concilio Nationali sub Carolo V. Parisiis coacto neutri Pontifici adhærendum statuit, quarto tamen post mense Rex Clementi VII. se devovit, & Urbanus VI. eo ex tempore fere ubique pro intruso habebatur, Gallorum exemplum sequentibus Castella, Arragonia, Navarra, Scotia, Sabaudia, & Lotharingia.

§. VII.

Clemens VII. Avenionem profugus.

*Ciaton. in
Clem. VII.*

Interim hi duo Pontifices cum ingenti Christianorum scandalo se invicem diris devovent, ac repetito anathemate sese mutuo execrantur, brevi vero ad pejora, magisque atrocia convolant arma, unde graviora emerserunt mala. Clemens Fundis in

in quoddam castrum, *spelunca* dictum, Cajetæ vicinum auffugit; inde vero cum suis Cardinalibus Neapolim venit; cum autem a populo inhumanissime fuisset receptus, Avenionem petiit, ubi anno 1379. mense Junio advenit. Eo discedente amicorum suorum factio penitus in Italia dissolubatur, & castrum S. Angeli dedicatione cessit Urbano, qui in Joannam Reginam, Comitem Fundorum, Ursinos, omnesque Clementis fautores legum feveritate animadvertisit. Clemens vero pari vindictæ stimulo agitatus in Urbani asseclas defæviit. Unde Ecclesiæ navicula horrida tempestate concussa.

Urbanus sententiam exauctorationis contra Neapolis Reginam executurus, regnum Carolo de Dyrrachio Reginæ sanguine juncto tradidit, quem hunc in finem ex Hungaria evocaverat, ac post adventum ejus Papa Siciliæ Regem coronaverat, ea lege, ut Francisco de Pregnano, cognomine Batillo, Urbani Nepoti Capuanum, & Melphitanum Ducatum

Hist. Ecclesiast. Tom. XXV. f una-